

РЕШЕНИЕ

№ 2640

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **12157** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН], срещу решение № 1040-21-1157/12.11.2021г.. С оспореното решение е потвърдено Разпореждане №212-00-2986-2 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал.2, т.1 от КСО е отменено разпореждане № 212-00-2986-1/26.06.2018г. За отпускане на парично обезщетение за безработицапо чл.54а от КСО;Разпореждане №212-00-2986-3 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал.1 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработицапо чл.54а от КСО; Разпореждане №212-00-2986-4 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114, ал.3 вр. С чл. 114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН] да възстанови добросъвестно полученото обезщетение за безработица за периода 04.06.2018г. - 03.02.2019г. В размер на 7608.38лв. В жалбата се излагат подробни съображения, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са незаконосъобразни, като постановени при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Моли съда да отмени оспорения административен акт и потвърдените с него

разпореждания.

В съдебно заседание, жалбоподателя Т., чрез адв. М., поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът- Директора на ТП на НОИ С. град, чрез юрисконсулт А. оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Със заявление от 14.06.2018 г. Г. Р. Т. е сезирал административния орган с искане за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, като е приложил заповед № 14/04.06.2018 г., издадена от осигурител [фирма] за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда /КТ/, считано от 04.06.2018 г.

С разпореждане № 212-00-2986-1 от 26.06.2018 г., постановено на основание чл. 54ж, ал. 1 и вр. с чл. 54а, ал. Е чл, 54б, ал. 1 и чл. 54в. ал. 1 от КСО на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 04.06.2018 г. до 03.02.2019 г. в размер на 45,02 лв. /дневно.

Във връзка е последващ контрол на изплатени парични обезщетения и помощи от Държавното обществено осигуряване /ДОО/ и установени данни, които водят до съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреба със средства от фонд „Безработица“, с подаден сигнал да се извърши проверка на [фирма] ЕИК[ЕИК] от компетентен орган. Проверката е приключила с Констативен протокол" КВ-5-2Е 00939441/18.06.2021 г. При извършената проверка е установено от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮДНЦ/, че [фирма] е регистрирано на 17.02.2016 г., с едноличен собственик на капитала и управител С. И. Т.. Със задължителни предписания е изискано от управителя на дружеството представяне на документи: трудови договори, ведомости за заплати, заповеди за прекратяване на трудови правоотношения, присъствени форми -- всички необходими за извършване на ревизия по разходите на ДОО документи. Предписанията са върнати с отметка „изселен". За установяване на контакт с управителя на дружеството е изискано съдействие от СДВР, при което е установено, че по данни на МВР лицето С. И. Т. е с постоянен и настоящ адрес обл. В. Т., [населено място], [улица]. След посещение на адреса е установено, че на същия се намира 5 етажна жилищна сграда, където не е установен представител на дружеството или самия управител

С писмо изх, № Ц1043-21-256#4/14.07.2020 г. е изискано извършване на проверка на компетентност от ТД на НАП - С., е цел да се установи извършвало ли е дружеството търговска дейност.

В отговор вх. вх. № Ц1043-21-256*6/11.08.2020 г., ТД на НАП С. офис „Център" е уведомила НОИ, че след извършена проверка в информационната система на П. е установено, че дружеството няма регистрирани търговски обекти. Има регистрирани ЕКАФ, но след 13.09.2016 г. няма отчетени обороти от тях.

Във връзка е чл. 44-46 от Административно процесуалния кодекс и на основание чл. 108. ал. 2 от КСО на всички лица в трудови правоотношения със [фирма] са изпратени задължителни предписания с искане за представяне на документи обяснения относно трудовата им дейност в [фирма], в т.ч. и за Г. Р. Т..

Задължителните предписания №ЗД-1-21-00864497/14.01.2021 г. за Г. Р. са връчени на 21.01.2021 г. , като същия не се е явил в указания срок. При извършена проверка в

Информационната система на МОИ за Г. Т. с установено, че има подадено уведомление по чл. 62 от КТ та сключен трудов договор, считано от 05.04.2016 г. на длъжност „Търговски сътрудник“ и подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 04.06.2018 г. с осигурителен доход за 2016 г. 1400 лв., за 2017 г. - 1400 лв. и 1700 лв, и за 2018 г. 2400 лв.

За Г. Р. Т. са били подадени данни с вид осигурен "01" за периода от 05.04,2016 г. до 05,06,2018 г.

С оглед резултата от извършената проверка на „СКНТОПАЛ 89“ БООД, ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5. ал. 4, т.1 от КСО, контролните органи са приели за установено, че не е възникнало основание за осигуряване по смисъла на чл. 10 от КСО и са били предприети действия от ПОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 4, ал. 10 от Наредба № Н-13 от 17.12,2019 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от еамоосигуряващите се лица. Подадените от дружеството осигурител [фирма], данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата, работили по трудови правоотношения за периода от 05.04.2016 г. до 30.04.2021 г., вкл, са били заличени.

С Разпореждане №212-00-2986-2 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал.2, т.1 от КСО е отменено разпореждане № 212-00-2986-1/26.06.2018г. За отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

С Разпореждане №212-00-2986-3 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал.1 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

С Разпореждане №212-00-2986-4 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 114, ал.3 вр. С чл. 114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН] да възстанови добросъвестно полученото обезщетение за безработица за периода 04.06.2018г. - 03.02.2019г. В размер на 7608.38лв.

Жалбоподателя е оспорил процесните разпореждания и с решение № 1040-21-1157/12.11.2021г. на Директор на НОИ е отхвърлена жалбата на Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН] и са потвърдени трите разпореждания.

От правна страна.

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт. Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ - С.-град и разпорежданията на длъжностно лице по безработицата, са издадени от компетентен орган в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила и същите съдържат фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспореното решение е постановено по жалба на Т. срещу Разпореждане №212-00-2986-2 от 24.09.2021г. На

ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал.2, т.1 от КСО е отменено разпореждане № 212-00-2986-1/26.06.2018г. За отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО. Разпореждане №212-00-2986-3 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал.1 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО. Разпореждане №212-00-2986-4 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114, ал.3 вр. С чл. 114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН] да възстанови добросъвестно полученото обезщетение за безработица за периода 04.06.2018г. - 03.02.2019г. В размер на 7608.38лв.

Действително влизането в сила на акта, с който е потвърдено разпореждането за отпускане на ПОБ, съставлява преюдициална процесуална предпоставка за издаването на последващ акт, с който се отрича правото на заявителката и съотв. се отказва отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО. Но в разпоредбата на чл. 117а, ал. 1 от КСО е регламентирано, че обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им. В чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б" от КСО са визирани разпорежданията за отказ или неправилно определяне, изменение, спиране и прекратяване на обезщетенията за безработица. Към тази категория разпореждания следва да се причислят и разпорежданията, с които при условията на чл. 54ж, ал. 2 от КСО и при наличието на основанията по тази разпоредба, се отказва изплащане на обезщетение за безработица. Ето защо по силата на допуснатото от закона предварително изпълнение на първото от трите разпореждания не е било необходимо същото да влезе в сила за постановяването на последващото Разпореждане. С оглед на което съдът приема, че оспореното Решение и потвърдените с него разпореждания са издадени при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обуславят отмяната им на това основание.

Относно материалната законосъобразност на оспорения административен акт съдът взе предвид следното:

Оспорените разпореждания са постановени след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за Т. от [фирма] и установяването, че жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието "осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Върховният административен съд многократно се е произнасял, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Следователно наличието на

трудова договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение No 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. No 6817/2019 г. В случая вследствие извършените проверки административният орган е направил обосновано заключение, че трудова дейност не е извършвана, следователно за жалбоподателят не е възникнало основание за осигуряване при осигурител [фирма].

В настоящата хипотеза, в оспореното Разпореждане №212-00-2986-2 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица органът се е позовал на разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, е направен обоснован извод, че за процесния период жалбоподателят не е отговарял на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО. Следва да се има предвид, че при заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган действа при условията на обвързана компетентност и е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Р. А. за периода от 05.04.2016 г., до 05.06.2018 г. вкл., които са релевантни относно правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е преразгледало наличието на основанията за отпускане на ПОБ, като правилно е прието, че лицето не е осигурено при посочения осигурител и няма право на ПОБ, с оглед на което с Разпореждане №212-00-2986-3 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал.1 от КСО правилно е разпореден отказ за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО.

Като правилно съответно на закона, съдът намира и постановеното Разпореждане №212-00-2986-4 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114, ал.3 вр. С чл. 114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН] да възстанови добросъвестно полученото обезщетение за безработица за периода 04.06.2018г. - 03.02.2019г. В размер на 7608.38лв.

Съгласно чл.114, ал.2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение. Следователно законът допуска при наличие на определени нормативно предвидени предпоставки, неоснователно изплатените или изплатените в по-голям от следващия се размер суми за парични обезщетения за временна неработоспособност, да подлежат на възстановяване. Едно от законово регламентирания изключения на правилото, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване /на което именно се основава и потвърденото с обжалваното решение Разпореждане №212-00-2986-4 от 24.09.2021г., е възстановяване от осигурените лица на

добросъвестно получените суми за осигурителни плащания, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане /чл.114, ал.2, т.2 от КСО/. В КСО не се съдържа легална дефиниция на понятието „добросъвестност” при получаване на осигурителните плащания. С оглед общите принципи на правото и съгласно трайната съдебна практика, добросъвестността ще е налице когато осигуреното лице е със съзнанието и субективното убеждение, че направените осигурителни плащания му се дължат. Недобросъвестно ще е лицето, което е знаело или предполагало, че няма право да получи съответното плащане. Добросъвестността се предполага до доказване на противното и в тежест на административния орган е да докаже наличието на недобросъвестност при получаване на сумите.

Както беше посочено в процесния случай административното решение за възстановяване на добросъвестно получено от Т. ПОБ се основава на нормативно регламентираната хипотеза по чл.114, ал.2, т.2 от КСО - нови данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на обезщетението. С оглед разпоредбата на чл.40, ал.1 от КСО, такива релевантни данни биха били данните досежно осигурителния статус на лицето от гл. точка качеството му на осигурено лице. Съобразно предвидения в чл.54к от КСО и чл.1, ал.2 от НПОПДОО ред за отпускане и изчисляване на паричните обезщетения, преценката за правото на парично обезщетение и определянето на неговия конкретен размер се извършва от административния орган на база данните, съдържащи се в посочените източници, между които са и данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО – данните, предоставящи информация и реално отразяващи осигурителния статус на лицата. Липсата на данни за налично социално осигуряване за лицата би обусловило извод за липса на правно основание за изплащане на съответното парично обезщетение, до каквито изводи органът правилно е достигнал при постановяване на първите две от трите разпореждания касаещи Т.. Ето защо същият дължи тяхното възстановяване за периода и в размера посочен от органа.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са законосъобразни, тъй като са издадени от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел. С оглед на това жалбата следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева.

Решението съгласно чл. 119, ал. 1 вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б. " от КСО не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН], срещу решение № 1040-21-1157/12.11.2021г., с което са потвърдени Разпореждане №212-00-2986-2 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал.2, т.1 от КСО е отменено разпореждане № 212-00-2986-1/26.06.2018г. За отпускане на парично обезщетение за безработицапо чл.54а от КСО;Разпореждане №212-00-2986-3 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал.1 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработицапо чл.54а от КСО; Разпореждане №212-00-2986-4 от 24.09.2021г. На ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114, ал.3 вр. С чл. 114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН] да възстанови добросъвестно полученото обезщетение за безработица за периода 04.06.2018г. - 03.02.2019г. В размер на 7608.38лв.

ОСЪЖДА Г. Р. Т. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: